

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De daemonе, qui dixit se seminasse discordiam inter milite[m] &
coenobium, cap. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

verbo, quām signo importunè fatis insticit. Miles cū
territus penè nudus iurgeret, & nudipes sequeretur
precedentem, per campum sp nis & vepribus plenum
cautus est, a quibus dum plantæ eius vulnerarentur, &
sanguinem stillarent, iratus post eum clamauit: Male
sacerdos, malo tuo huc me adduxisti, diabolo semper
clamare. Sequere, sequere, miles turbatus, ligno quoq
calo reperit, vt sibi videbatur, caput sacerdotis diu
sit. Sic illo prostrato, & vultu eius sanguine perfusi,
miles cum muto labore ad domum suam reuertitur,
qualiter ei sacerdos illaserit, vxori, familia, amicisque
conqueritur. Illis minus creditibus subjecit: Ego
caput eius & coronam non modicum vulnerauit. Es
denti nocte, sacerdos, horum prorsus inscius, cùm ei
necessitate naturæ icurus esset ad cameram, cùm in
to impetu caput limini superiori illisit, vt corona gra
uiter vulnerata, sanguis erumpens, totam eius faciem
cruentaret. Quo ad lectum reuertente, cùm manè po
palus pulsata Missa in ecclesia expectaret, & ille mi
nus ob vulneris dolorem veniret, cognoscens miles
causam a referentibus, ait: Ecce hoc est quod dixi vo
bis. Quid piura? In tantib[us] cognatis & amicis e
ius, cùm sacerdos objecta fortiter negaret, & illi non
crederent, per biennium de ecclesia sua eliminatus,
vix tandem illis reconciliatus est. Ex his duobus ex
emplis colligitur, quod inter amicos, siue spirituales siue
carnales, discordias seminent. Quod inimicos in qua
tum valent concordare non sinant, certum est.

CAPUT XL I.

Demo
n. s. m.
pediunt
reconcil
iariones
dissiden
tium.

Miles quidam nuper domum quandam ordinis
nostrí indebitè fatis vexabat. Garrente dia
bolo per os cuiusdam feminæ, locutus est ad
illum necio quis de astantibus: Dic inique, quare nō
suades illi militi, vt cœnobium tale seruorum Dei ces
set inquietare? Cui dæmon cachinando respondit:
Quid est quod loqueris o imprudens? Meo consilio
res agitur, & tu mihi dicis, vt suadeam ea quæ sunt pa
cis? Quod autem pro Christo peregrinari volentes re
trahant & impediant, præstò est exemplum.

CA.

